

BO
ZAR

VITALY PISARENKO,
PIANO

MUSIC

12 NOV. '17

BOZAR NEXT GENERATION

GRANDE SALLE HENRY LE BŒUF ·
GROTE ZAAL HENRY LE BŒUF

VITALY PISARENKO, piano

FRANZ SCHUBERT
1797-1828

12 Deutsche Ländler, D 790 (1823)

3 Klavierstücke, D 946 (1828)

– Allegro assai, en mi bémol mineur · in es

– Allegretto, en mi bémol majeur · in Es

– Allegro, en do majeur · in C

FRANZ LISZT
1811-1886

Ballade n° 2 en si mineur · Ballade nr. 2 in b, S 171 (1853)

Rhapsodie hongroise n° 10 en mi majeur · Hongaarse rapsodie nr. 10 in E,
extr. · uit *Ungarische Rhapsodien*, S 244 (1846-1886)Rhapsodie hongroise n° 13 en la mineur · Hongaarse rapsodie nr. 13 in a,
extr. · uit *Ungarische Rhapsodien*, S 244 (1846-1886)

12:00

fin du concert · einde van het concert

FR Né à Kiev en 1987, le pianiste russe Vitaly Pisarenko donne son premier récital public à l'âge de six ans. Il étudie successivement à Moscou, à l'École centrale de musique et au Conservatoire Tchaïkovski, dans la classe de Yuri Slesarev. Il suit ensuite une formation post-académique au Conservatoire Codarts de Rotterdam, auprès d'Aquiles Delle Vigne, avant de décrocher ses diplômes de master (2014) et d'artiste (2015) au Royal College of Music de Londres, où il étudie auprès de Dmitri Alexeev. Il travaille actuellement sur une thèse de doctorat. En avril 2008, Vitaly Pisarenko remporte le premier prix du 8e Concours international de piano Franz Liszt à Utrecht et en 2015, il arrive en troisième place du Concours international de piano de Leeds. Il s'est déjà produit dans 25 pays en Europe, en Amérique du Nord et du Sud et en Asie. Parmi les temps forts de sa saison 2016-2017, citons les récitals et concerts avec orchestre donnés en Israël, au Royaume-Uni, en Espagne, en Allemagne, en France, en Belgique, en Suisse et en Bulgarie. Depuis 2012, Pisarenko bénéficie du soutien de la Keyboard Charitable Trust anglaise. Le *New York Times* ne tarit pas d'éloges à son sujet : « Un pianiste incroyablement doué [...] possédant une technique prodigieuse qui allie nuances infinies et précision extrême. »

Le pianiste russe a opté pour un programme placé sous le signe du romantisme, avec des pièces des maîtres Schubert et Liszt. Le cycle des *Douze danses allemandes*, D 790, occupe une place à part parmi l'impressionnante production de danses de Schubert. Élégantes, elles témoignent d'une grande subtilité et d'une incroyable complexité mélodique et harmonique. L'inspiration en est méditative ou

élégiaque, et le traitement instrumental très contrasté. Les *Trois pièces pour piano* que Schubert composa à la fin de sa vie se classent parmi ses œuvres les plus abouties. Le compositeur poursuit ici la voie empruntée avec ses huit *Impromptus* - d'où le surnom d'*Impromptus posthumes* qui leur est parfois donné -, mais ses *Pièces pour piano* s'avèrent toutefois plus riches et moins accessibles que ses *Impromptus*, plus connus. La partie lente de chacune de ces pièces est particulièrement intéressant, dévoilant un lyrisme typiquement schubertien et des contrastes internes qui laissent une impression étrange, à l'instar des dernières sonates de Schubert.

Ensuite, place à Liszt. À partir de la fin des années 1840, l'influence de Chopin se fait peu à peu sentir sur l'écriture pianistique de Franz Liszt, et ce, non seulement au niveau du style mais surtout à travers l'utilisation de formes et de genres tels que la ballade, la polonaise ou la mazurka. La *Ballade n° 2* de Liszt se caractérise par une grande intensité dramatique, née de l'association entre une remarquable liberté formelle et une organisation intelligente du matériel thématique. S'il ne s'inspira jamais véritablement des schémas formels rigides prônés par les compositeurs classiques, Liszt prit exemple sur les expérimentations formelles menées par le dernier Beethoven. Pour ses *Rhapsodies hongroises*, il puisa son inspiration dans la musique tzigane hongroise. Plutôt que d'emprunter un matériel musical bien précis, le compositeur parvint à créer une atmosphère folklorique et à transposer magistralement au piano, la couleur et les ornements propres à l'orchestre tzigane hongrois.

avec le soutien de · met de steun van

brussel

Francophonie
Bruxelles

Pour les artistes et la musique, merci de respecter le silence. Veuillez à éteindre téléphones portables, montres électroniques et à réprimer les toux. Il est interdit de photographier, filmer et enregistrer. Gelieve uit respect voor de artiesten en de muziek de stilte te bewaren. Schakel je gsm of elektronisch uurwerk uit en hoest niet onnodig. Het is verboden te fotograferen, te filmen en opnames te maken.

nl De Russische pianist Vitaly Pisarenko werd geboren in Kiev in 1987. Reeds op zijn zesde speelde hij zijn eerste publieke recital. Hij studeerde in Moskou aan de Centrale Muziekschool en aan het Tsjajkovski Staatsconservatorium bij Yuri Slesarev. Nadien volgde hij een postacademische vorming aan de internationale kunstvakhogeschool Codarts in Rotterdam, bij Aquiles Delle Vigne. Aan het Royal College of Music in Londen behaalde hij in de klas van Dmitri Alexeev een master (in 2014) en een Artist Diploma (in 2015). Thans is hij er doctoraalstudent. In april 2008 won Vitaly Pisarenko de eerste prijs op het 8e Internationaal Franz Liszt Pianoconcours in Utrecht, en in 2015 werd hij derde prijswinnaar van de Leeds International Piano Competition. Hij trad al op in 25 landen verspreid over Europa, Noord- en Zuid-Amerika en Azië. Hoogtepunten in het voorbije seizoen 2016-2017 waren recitals en concerten met orkest in Israël, het Verenigd Koninkrijk, Spanje, Duitsland, Frankrijk, België, Zwitserland en Bulgarije. Sinds 2012 geniet hij de steun van de Engelse Keyboard Charitable Trust. De *New York Times* sprak over Vitaly Pisarenko in de volgende bewoordingen: "Een ongelooflijk begaafde pianist... met een verbazingwekkende techniek, talloze nuances en een scrupuleuze nauwgezetheid."

De Russische pianist koos voor een romantisch programma, met muziek van de grootmeesters Schubert en Liszt. De cyclus van *12 Deutsche Ländler, D 790* bekleedt een bijzondere plaats in het uitgebreide domein van Schuberts dansen. Deze zijn gestileerd en getuigen van een grote subtiliteit en complexiteit wat de melodieën en de harmonie betreft. De inspiratie is meditatief of elegisch, de instrumentale behandeling

contrastrijk. De 3 *Klavierstücke* van hun kant componeerde Schubert in zijn laatste levensjaar. Ze behoren tot de meest volmaakte werken van de componist. Hij vervolgt hier de weg die hij ingeslagen was met zijn acht *Impromptus*, waardoor deze *Klavierstücke* ook wel de 'posthume Impromptu's' genoemd worden. Ze zijn echter iets omvangrijker en minder toegankelijk opgevat dan de meer bekende impromptu's. Vooral hun langzame gedeelte bevat interessante muziek met de typische Schubertlyriek en de innerlijke contrasten die ook bij zijn laatste sonates een wereldvreemde indruk nalaten.

Wat Liszt betreft, vanaf het einde van de jaren 1840 wordt de invloed van Chopin stilaan merkbaar in zijn pianowerk. Niet alleen in de overname van stijkenmerken, maar vooral door het gebruik van vormen en genres die typisch voor Chopin zijn, zoals de ballade, de polonaise en de mazurka. De *Ballade nr. 2* is een werk met een bijzonder sterk dramatisch karakter, waarin Liszt een opmerkelijke vormelijke vrijheid weet te combineren met een niettemin knappe organisatie van het thematische materiaal. Liszt was nooit echt geïnspireerd door de strakke vormschema's van de klassieke componisten; veeleer waren de vormexperimenten van de late Beethoven voor hem het lichtende voorbeeld. Voor zijn *Hongaarse rapsodieën* baseerde Liszt zich op Hongaarse zigeunermuziek. Hij nam die niet letterlijk over, maar wist eerder een Hongaars karakter te creëren dankzij de versieringen en omspelingen die hij wel overnam van de Hongaarse zigeunerorkestjes. Het is treffend hoe hij hun eigen koloriet op efficiënte wijze weet te transponeren naar de piano.